

Waarom Oxfam-Solidariteit 'moeilijk deed'

De Algemene Vergadering van Oxfam-Solidariteit besliste op 18 april zich terug te trekken uit het Corporate Funding Program (CFP of de bedrijfsgiftenbank), een initiatief van zeven bedrijven (Bekaert, Corona Lotus, Interbrew, Koramic, Sidmar, Siemens en Umicore) en zes niet-gouvernementele organisaties (ACT, Broederlijk Delen, FOS, Vredeseilanden, Wereldsolidariteit en Oxfam-Solidariteit). Stefaan Declercq, algemeen secretaris van Oxfam-Solidariteit, licht deze beslissing toe.

"Het eerste en belangrijkste criterium voor ons was het ethische aspect. Wij waren akkoord met een "mece-naatsproject", zolang er geen tegenstelling zou ontstaan tussen onze bijna veertig jaar lange traditie van internationale solidariteit en de economische en maatschappelijke praktijken van de bedrijven waarmee we ons verbonden. Het ethische charter dat alle leden van het CFP onderschreven, moest voor ons evolueren tot een werkbaar screeningsinstrument".

De kat uit de boom kijken...

"Een tweede criterium : van bij het begin (november 2000) stelden we duidelijk dat we in geen geval meer dan 10% van onze eigen fondsenwerving wilden ontvangen van het CFP. Onze grootste bekommernis was zeker niet van financiële aard en wij wilden vooral onze onafhankelijkheid behouden."

"Een derde criterium : Oxfam-Solidariteit stond erop dat er een gezamenlijke financiële pot zou worden aangelegd met bedrijfsgiften, om een gezamenlijke lijst van projecten van de betrokken NGO's te financieren. Dit om te vermijden dat een bedrijf zich kan associëren met één welbepaalde NGO om zijn imago op te smukken. Een vierde criterium was het soort projecten dat ingediend kon worden : het moest niet alleen om economische, maar ook om maatschappelijke projecten gaan. Op die manier wilden wij vermijden dat bedrijven ons een té economische agenda zouden opdringen vanuit hun eigen zakelijke belangen.

Meer samenwerking met de vakbonden was een vijfde criterium. Naast de contacten met de directie van deze

bedrijven, streefden wij zeer nadrukkelijk naar een directe relatie tussen de NGO's en de vakbonden, in België en in het buitenland."

"Enkel op het derde criterium is er vooruitgang geboekt in het anderhalfjarig bestaan van het CFP. Er was een situatie ontstaan waarin de bedrijven blijkbaar "de kat uit de boom keken" en onderling tot de overeenkomst waren gekomen geen geld op tafel te leggen, zolang de NGO's "moeilijk bleven doen" over het ethische aspect. "Moeilijk doen"? De NGO's hadden gezamenlijk twee klachten ingediend : één over Umicore, na het rapport van de Verenigde Naties over de plundering van bodemrijdommen door Umicore en andere bedrijven in de conflictgebieden in Congo; een tweede over Siemens en zijn banden met de wapenproductie en -handel".

Wie bepaalt de agenda?

"De ethische commissie, die dergelijke klachten moet onderzoeken, gaf geen bevredigend antwoord op het Umicore-dossier. Na negen maanden is er nog steeds geen reactie op het Siemensdossier. Tegelijk stellen wij vast dat de nieuwe maatregelen die thans worden voorgesteld de directe relatie tussen één bedrijf en één NGO aanmoedigen. Wat voor ons niet kan.

Wij hebben nooit het gevoel gehad zélf de agenda te kunnen beïnvloeden. De keuze van de bedrijven lag vast vóór onze deelneming aan dit initiatief. Wij hebben op geen enkel moment een reëel engagement ervaren vanwege de bedrijven inzake hun lidmaatschap van het CFP : niet op financieel vlak (de fondsen die tot nu toe binnenkwamen lagen onder de opbrengst van een modale mailing van gelijk welke NGO), niet op moreel vlak (Umicore en Siemens). Ons ontslag uit het CFP betekent niet dat we onze relaties met de bedrijven niet moeten blijven analyseren. We willen in coördinatie met de Oxfam Wereldwinkels, Magasins du Monde Oxfam en Oxfam Internationaal verder werken aan onze relatie met bedrijven. We blijven ook verder werken aan onze goede banden met de vakbeweging"

CFP